

<http://www.concertmonkey.be/reports/rufs-blues-caravan-feat-mike-zito-bernard-allison-vanja-sky-de-bosuil-weert-22-september>

Ruf's Blues Caravan 2018

Vanavond rolt de Ruf's Blues Caravan de Bosuil in. De band bestaat dit jaar uit de volgende ervaren musici namelijk; Mike Zito – vocals & guitar, Bernard Allison-vocals & guitar, Roger Inniss-bass en Mario Dawson achter de drumkit. Deze mannen worden tijdens deze tour vergezeld door het jonge Kroatische talent Vanja Sky, vocals en guitar.

De Ruf'S Blues Caravan formule is al een jaar of 15 als volgt, elk jaar een andere ervaren basis bezetting aangevuld met een of meer veelbelovende talenten. Zo is bv Laurence Jones gestart en ontdekt. De ervaren bassist Roger Inniss is er na vorig jaar ook weer bij.

De band opent met de Bernard Allisson song; Low down & Dirty. Een stevig rockende song met Bernard die zingt en Vanja die meteen haar visitekaartje afgeeft een felle gitaarsolo. Na deze stevige opening speelt de band All Night van Vanja's debuut album Bad Penny, geschreven door Laurence Jones. Pure aanstekelijke rock met vet drumwerk van Mario en groovy basspel van Roger. Ook Vanja's stem met een rauw randje is aangenaam om te horen.

Hard working Woman is wel van toepassing op Vanja, ze geeft alles in deze rock & roll song, vuurwerk op gitaar en gloedvol gezongen. Vanja vervolgt met een autobiografische song over een relatie met een getrouwde man. Slow ballad met gevoelige zang van haar en subtiel gitaarwerk van Vanja en mooi begeleidend bottleneck spel van Mike. Vanja besluit haar deel met de bekende Rory Gallagher song; Bad Penny. Met haar stem en gitaarspel doet ze recht aan Rory Gallagher, gewoon erg goed.

Mike Zito begint ook met een fijn rock& roll nummertje; Keep coming back met jankend bottleneck spel van Mike op zijn Fender. Dying day is een traditioneel bluesnummer met goede zang van Mike en een spetterende lange solo. Mike heeft ook nog een 'creepy' song op zijn repertoire staan; Black old Graveyard. Met een onheilspellend klinkend gitaarwerk en dito bottleneckspel van Mike waan je jezelf al op een kerkhof. Dit gevoel wordt nog versterkt door het gedegen drum en baswerk van Mario en Roger. Ook de belichtingsman van de Bosuil levert een bijdrage door het podium zo nu en dan redelijk in het schemer donker te zetten.

De pauze is het goede moment om weer even terug te keren in de werkelijkheid, even een pintje pakken en met een paar mensen praten.

Bernard en ritmesectie zetten de 2^e set in met een slow blues; Cruisin for a Bluesin' geschreven door Luther Allison, juist de beroemde overleden vader van. Bernard speelt een intro in de lage toon soort, nog zonder drums en bas. Na deze lange afwisselende intro sluiten Mario en Roger aan. Ondertussen overtuigt Bernard met geweldig snarenwerk. Ja ja, de appel valt langs de boom. Bernard gaat verder met nog 2 traditionele blues songs die door zijn vader zijn geschreven en die door Bernard worden gespeeld zoals zijn vader vond dat ze gespeeld moesten worden. Tijdens dit laatste nummer speelt Bernard ook nog een part tussen het publiek. Dit gebaar levert weer n flink applaus op.

De beroemde song van wijlen Jimi Hendrix, Voodoo Chile komt ook voorbij. Subliem gespeeld door Bernard met het kenmerkende wah wah geluid en begeleid door de uitstekende

ritmesectie. Er is nog een erg mooie song over n wah wah geschreven door Mike Zito, staat op zijn laatste album First Class. De song heet; Mama don't like no wah Wah, een strak catchy nummer met uiteraard wel wah wah gitaarspel van Bernard en met korte opeenvolgende breaks. Hierin merk je pas hoe goed de band is ingespeeld op elkaar. Er wordt door Mike, Bernard en Roger ook nog gepraat over ik denk wel/niet drinken. Niet verbaal maar door gitaartalk. Mooi om te horen en ook zeker om te zien.

Vanja is ook weer on stage en samen met de heren speelt ze; Life is a bitch, een stevige rocksong met om beurten solozang van, Vanja, Mike en Bernard. Ook kunnen ze zich nog alle drie uitleven in lekker fel snarenwerk. Na deze song neemt de band afscheid van het publiek en we worden bedankt. Het publiek klapt en schreeuwt om een toegift. Na een paar minuten verschijnt Mike als eerste weer op het podium en zegt lachend; het opstappen en weer terugkomen is gewoon een act, dat is een spel. Waarvan akte.

Nog even apart memoreren dat Roger en Mario allebei de sets het langst on stage zijn geweest. Mario met geweldig strak, snel en afwisselend drumwerk, en Roger met zijn stuwende en groovende baspartijen zorgen ervoor dat de 3 gitaristen deze avond kunnen excelleren.

Met Serious, (geschreven door Luther Allison) een gevoelige maar toch swingende song, worden we nog een keer verwend door de band. Met mooie zang en nu en dan een koortje, nog wat scheurend gitaarwerk van de dame en de heren, en met een stukje reggae erin verweven is deze song een waardige afsluiter van deze avond.

Conclusie, een avond met erg goede livemuziek is een van de mooiste dingen in het leven.

<http://www.concertmonkey.be/photos/ruf-bluescaravan-2018-feat-mike-zito-bernard-allison-and-vanja-sky-de-bosuul-weert-22>

<http://www.concertmonkey.be/photos/blues-caravan-2018-mike-zito-vanja-sky-bernard-allison-roger-inness-de-bosuul-weert-20180922>

Verslag: Berry Rombouts